

15. sjednica

Zajedničkog tijela za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost trgovine

Na svojoj 15. sjednici održanoj 3. prosinca 2025. Zajedničko tijelo za tumačenje je na osnovi pristiglog upita dalo sljedeće tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost trgovine:

Ad.1.

Članak 34.	Prigodne nagrade
------------	------------------

Poslodavac isplaćuje prigodnu nagradu samo jednom godišnje i to u lipnju (kao naknadu za godišnji odmor). U tom smislu internim aktom su određeni uvjeti za isplatu (koji nisu diskriminatorni) spomenute prigodne nagrade, a koja je daleko veća od minimalnih 135,00 eura.

Mora li poslodavac radnicima:

- koji nisu udovoljili uvjetima za isplatu prigodne nagrade u lipnju;
- i radnicima koji su zaposleni nakon isplate prigodne nagrade u lipnju;

do 20. prosinaca tekuće godine isplatiti prigodnu nagradu od najmanje 135,00 eura?
Ako da, treba li poslodavac u tom smislu donijeti odluku u isplati prigodne nagrade (božićnica)?

Odgovor

Obveza isplate prigodnih nagrada je propisana najmanje u ukupnom iznosu od 135,00 eura, a koja se isplaćuje do 20.12. tekuće godine. Dakle, iznos prigodne nagrade je definiran na godišnjem nivou, a isplata se vrši prema internim aktima poslodavca kojim se mogu utvrditi uvjeti za ostvarivanje prigodne nagrade, vodeći računa da isti ne mogu biti diskriminatorni.

AD.2.

Članak 36.	Trošak prijevoza
-------------------	-------------------------

Radnik ima pravo na naknadu stvarnih troškova prijevoza na posao i s posla mjесnim i/ili međumjesnim javnim prijevozom u visini stvarnih troškova, prema cijeni mjесечne odnosno pojedinačne prijevozne karte one vrste javnog prijevoza koja je najpovoljnija za poslodavca, a maksimalno do 110,00 eura.

Može li poslodavac radniku isplatiti i više od tih 110,00 eura, ali da poslodavac internim aktom gornju granicu ipak ograniči na npr. 300,00 eura iako je radnik dokumentirao da je stvarni trošak međumjesnog prijevoza veći (npr. 400,00 eura) - čime trošak prijevoza dijelom otpada na radnika?

Odgovor:

Kolektivni ugovor utvrđuje pravo radnika na stvarni trošak prijevoza na posao i s posla u maksimalnom iznosu od 110,00 eura. Poslodavac može svojim internim aktima propisati i isplatiti radniku veći iznos od propisanog maksimalnog iznosa od 110,00 eura.